

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presse- og Information

PRESSEMEDDELELSE NR. 58/04

15. juli 2004

Domstolens dom i sag C-365/02

Marie Lindfors

ET KØRETØJ INDFØRT TIL FINLAND I FORBINDELSE MED FLYTNING AF BOPÆL SKAL IKKE FRITAGES FOR DEN FINSKE AUTOMOBILAFGIFT

*Denne afgift kan ikke anses for at være beskatning knyttet til indførslen, idet den
afgiftsudløsende omstændighed er brugen af køretøjet på det finske område*

Et direktiv vedtaget af Rådet i 1983 ¹ bestemmer, at der skal ske fritagelse for forbrugsafgift ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en anden medlemsstat. Direktivet finder imidlertid ikke anvendelse for særlige og/eller periodiske skatter og afgifter vedrørende brugen af disse ejendele inden for landets grænser, såsom for eksempel afgifter, der opkræves ved registrering af motorkøretøjer og vejafgifter.

Efter at have haft bopæl i andre medlemsstater flyttede Marie Lindfors den 4. august 1999 endeligt til Finland, og indførte en personbil, som var del af hendes personlige ejendele, og som hun havde taget i brug i Nederlandene efter at have købt den i Tyskland.

Hangon tullikamari (toldmyndigheden i Hango) fastsatte en automobilafgift (autovero) på 20 198 FIM (ca. 3 400 EUR).

Da Marie Lindfors anså autovero for at være en forbrugsafgift, hvis opkrævning er forbudt i medfør af direktivet fra 1983, anlagde hun sag. Korkein hallinto-oikeus besluttede som øverste retsinstans at udsætte sagen og at forelægge EF-Domstolen spørgsmålet, om fællesskabsretten er til hinder for opkrævningen af en afgift for et køretøj, der indføres fra en anden medlemsstat i forbindelse med ændring af bopæl.

---

¹ Rådets direktiv 83/183/EØF af 28.3.1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat (EFT L 105, s. 64).

Domstolen fastslår for det første, at **autovero ikke kan anses for at være beskatning knyttet til indførslen, idet den afgiftsudløsende omstændighed er brugen af køretøjet på det finske område**, hvilket ikke nødvendigvis er forbundet med indførselstransaktionen. Eftersom autovero opkræves på grund af brugen af et køretøj i Finland, er den **en særlig afgift vedrørende brugen af ejendele inden for landets grænser, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktivet fra 1983**.

Domstolen fastslår endvidere, at **traktaten ikke garanterer en unionsborger, at overflytningen af hans virksomhed til en anden medlemsstat end den, hvor han indtil da havde bopæl, har neutrale virkninger med hensyn til opkrævning af afgifter**. En sådan overflytning kan alt efter omstændighederne være mere eller mindre fordelagtig eller ufordelagtig for borgeren for så vidt angår indirekte afgifter. Det følger heraf, at den omstændighed, at den pågældende borger eventuelt stilles ringere i forhold til den situation, hvorunder han forud for overflytningen udøvede sin virksomhed, ikke er i strid med traktaten, **på den betingelse, at den pågældende lovgivning ikke stiller denne borger ringere i forhold til dem, der allerede havde bopæl i den pågældende medlemsstat**.

Domstolen konkluderer således, at **fællesskabsretten ikke er til hinder for, at en afgift som autovero i forbindelse med, at ejeren af et køretøj flytter sin bopæl fra en medlemsstat til en anden, opkræves før indregistrering eller ibrugtagning af køretøjet i den medlemsstat flytningen er sket til**.

Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret at undersøge, om anvendelse af national ret **kan sikre, at ejeren ikke stilles ringere i forhold til borgere, der allerede har fast bopæl i den pågældende medlemsstat** og i givet fald, om en sådan forskelsbehandling er begrundet i objektive hensyn, der er uafhængige af de berørte personers bopæl og står i rimeligt forhold til det formål, der lovligt tilstræbes med den nationale lovgivning.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

Dokumentet foreligger på engelsk, dansk, finsk, fransk, græsk og portugisisk.

Dommen er tilgængelig på Domstolens websted www.curia.eu.int normalt fra ca. kl. 12.00 CET på afsigelsesdagen.

Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til Gitte Stadler på tlf: (00352) 4303 3127 eller fax: (00352) 4303 3656.